

Η θαλάσσια διάσταση της κοινής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 12ης Σεπτεμβρίου 2013 σχετικά με τη θαλάσσια διάσταση της κοινής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας (2012/2318(INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη τον τίτλο V της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ) και ιδίως τα άρθρα 42, 43 και 45 αυτής,
- έχοντας υπόψη το άρθρο 222 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ),
- έχοντας υπόψη το άρθρο 194 ΣΛΕΕ,
- έχοντας υπόψη την Ευρωπαϊκή Στρατηγική Ασφάλειας με τίτλο «Μια ασφαλής Ευρώπη σε έναν καλύτερο κόσμο», η οποία εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 12 Δεκεμβρίου 2003, καθώς και την έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της με τίτλο «Μεριμνώντας για την ασφάλεια σε ένα μεταβαλλόμενο κόσμο», η οποία εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 11 και 12 Δεκεμβρίου 2008,
- έχοντας υπόψη την Ευρωπαϊκή Ολοκληρωμένη Θαλάσσια Πολιτική του 2007 (COM(2007)0575) και τη σχετική έκθεση προόδου του 2012 (COM(2012)0491),
- έχοντας υπόψη τη διακήρυξη των αρμόδιων για την Ολοκληρωμένη Θαλάσσια Πολιτική ευρωπαϊών υπουργών και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 7ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με μια ατζέντα ανάπτυξης και απασχόλησης στους τομείς της θάλασσας και της ναυτιλίας, τη λεγόμενη «Διακήρυξη της Λεμεσού»,
- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Συμβουλίου της 26ης Απριλίου 2010 σχετικά με τη στρατηγική για την ασφάλεια στη θάλασσα,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 15ης Ιανουαρίου 2013 σχετικά με τη στρατηγική της ΕΕ για το Κέρασ της Αφρικής¹,
- έχοντας υπόψη τον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και τη Σύμβαση του ΟΗΕ, της 10ης Δεκεμβρίου 1982, για το δίκαιο της θάλασσας (UNCLOS),
- έχοντας υπόψη την κοινή πρόταση απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με τις ρυθμίσεις για την εφαρμογή εκ μέρους της Ένωσης της ρήτρας αλληλεγγύης της 21ης Δεκεμβρίου 2012²,
- έχοντας υπόψη την Πράσινη Βίβλο της Επιτροπής της 7ης Ιουνίου 2006 με τίτλο «Προς μια μελλοντική Θαλάσσια Πολιτική για την Ένωση», Ένα Ευρωπαϊκό όραμα για τους ωκεανούς και τις θάλασσες» (COM(2006)0275),

---

¹ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2013)0006.

² JOIN(2012)0039 – 2012/0370(NLE).

- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 20ής Ιανουαρίου 2011 σχετικά με μια βιώσιμη πολιτική της ΕΕ για τον απώτατο Βορρά¹ και την κοινή ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της 26ης Ιουνίου 2012 σχετικά με την ανάπτυξη μιας πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Αρκτική Περιοχή: συντελεσθείσα πρόοδος από το 2008 και επόμενα βήματα²,
  - έχοντας υπόψη τον κώδικα συμπεριφοράς του 2012 του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Άμυνας (EDA) για τη συνένωση και την κοινή χρήση («Pooling and Sharing»),
  - έχοντας υπόψη τη συμμαχία για τη θαλάσσια στρατηγική «Alliance Maritime Strategy» που εγκρίθηκε από το NATO στις 18 Μαρτίου 2011,
  - έχοντας υπόψη την κοινή δράση του Συμβουλίου για μια στρατιωτική επιχείρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης που θα συμβάλει στην αποτροπή, στην πρόληψη και στην καταστολή των πειρατικών επιθέσεων στα ανοικτά των ακτών της Σομαλίας (ATALANTA) του 2008³,
  - έχοντας υπόψη την απόφαση του Συμβουλίου για μια αποστολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την οικοδόμηση περιφερειακών ναυτικών δυνατοτήτων στο Κέρασ της Αφρικής (EUCAP NESTOR) του 2012⁴,
  - έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 23ης Νοεμβρίου 2010 σχετικά με την πολιτικοστρατιωτική συνεργασία και την ανάπτυξη πολιτικοστρατιωτικών ικανοτήτων⁵,
  - έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Συμβουλίου της 14ης Νοεμβρίου 2011 σχετικά με το Κέρασ της Αφρικής και, πιο συγκεκριμένα, το στρατηγικό πλαίσιο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα των συμπερασμάτων αυτών,
  - έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 22ας Νοεμβρίου 2012 σχετικά με την εφαρμογή της κοινής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας⁶,
  - έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 14ης Μαρτίου 2013⁷ σχετικά με τις σχέσεις ΕΕ-Κίνας,
  - έχοντας υπόψη τα ψηφίσματά του της 23ης Οκτωβρίου 2008 σχετικά με την πειρατεία στη θάλασσα⁸ και της 10ης Μαΐου 2012 σχετικά με τη θαλάσσια πειρατεία⁹,
  - έχοντας υπόψη το άρθρο 48 του Κανονισμού του,
  - έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων (A7-0220/2013),
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα κράτη μέλη της ΕΕ διαθέτουν συνολικά ακτογραμμή μήκους

¹ ΕΕ C 136 E της 11.5.2012, σ. 71.

² JOIN(2012)0019.

³ ΕΕ L 301 της 12.11.2008, σ. 33.

⁴ ΕΕ L 187 της 17.7.2012, σ. 40.

⁵ ΕΕ C 99 E της 3.4.2012, σ. 7.

⁶ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2012)0455.

⁷ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2013)0097.

⁸ ΕΕ C 15 E της 21.1.2010, σ. 61.

⁹ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2012)0203.

περισσότερων των 90 000 χιλιομέτρων, η οποία συνορεύει με δύο ωκεανούς και τέσσερις θάλασσες, πέραν των υπερπόντιων εδαφών και των εγκαταστάσεων εθνικής ασφάλειας που είναι διάσπαρτες σε άλλους ωκεανούς· λαμβάνοντας υπόψη ότι τα κράτη μέλη είναι υπεύθυνα για τον έλεγχο, την ασφάλεια και την προστασία των ευρωπαϊκών παράκτιων και χωρικών υδάτων, των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών (ΑΟΖ), της υφαλοκρηπίδας, των θαλάσσιων υποδομών και ενάλιων πόρων· λαμβάνοντας υπόψη ότι τα κράτη μέλη είναι επιφορτισμένα με την ευθύνη να αποτελούν τον βασικό πάροχο ασφάλειας για τους ναυτικούς στα σκάφη που φέρουν τη σημαία τους και για τους πολίτες τους· λαμβάνοντας υπόψη ότι η αδυναμία των κρατών να ελέγξουν τον θαλάσσιο χώρο τους έχει συνέπειες που εκτείνονται πέραν των παράκτιων και των θαλάσσιων ζωνών τους·

- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα θαλάσσια σύνορα των κρατών μελών αποτελούν τα εξωτερικά σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι θαλάσσιες περιοχές είναι ανοιχτές, εκτενείς και απεριόριστες εκτάσεις, οι οποίες περιορίζονται μόνο από θαλάσσιες δικαιοδοσίες· λαμβάνοντας υπόψη ότι οι θαλάσσιες περιοχές ελέγχονται δύσκολα, ιδίως εφόσον το διεθνές ναυτικό δίκαιο έχει ως πρωταρχικό στόχο τη διευκόλυνση του εμπορίου και τη διασφάλιση της ελεύθερης κυκλοφορίας·
- Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η μεταφορά του 90% του εξωτερικού εμπορίου της ΕΕ και του 40% του εσωτερικού της εμπορίου γίνεται δια θαλάσσης· λαμβάνοντας υπόψη ότι η ΕΕ κατέχει ηγετική θέση στον τομέα της θαλάσσιας ναυτιλίας παγκοσμίως, με τους ευρωπαϊούς εφοπλιστές να διαχειρίζονται το 30% των σκαφών και το 35% της χωρητικότητας της παγκόσμιας ναυτιλίας –συμπεριλαμβανομένου του 55% των πλοίων που μεταφέρουν εμπορευματοκιβώτια και του 35% των δεξαμενόπλοιων, αντιπροσωπεύοντας το 42% της αξίας του παγκόσμιου θαλάσσιου εμπορίου· λαμβάνοντας υπόψη ότι τα κράτη μέλη της ΕΕ συγκροτούν από κοινού τη μεγαλύτερη ΑΟΖ του κόσμου (έκτασης 25 περίπου εκατομμυρίων τετραγωνικών χιλιομέτρων)·
- Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι κάθε θαλάσσια στρατηγική της ΕΕ πρέπει καταρχάς να προωθεί τις βασικές αρχές του άρθρου 21 ΣΛΕΕ, όπως π.χ. τη δημοκρατία, το κράτος δικαίου, τον οικουμενικό και αδιαίρετο χαρακτήρα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών, τον σεβασμό της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας, τις αρχές της ισότητας και της αλληλεγγύης και την τήρηση των αρχών του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και του διεθνούς δικαίου· λαμβάνοντας υπόψη ότι τα κράτη έχουν το καθήκον να καταβάλλουν προσπάθειες για την επιβολή και την ενίσχυση του διεθνούς δικαίου, ιδίως της UNCLOS και να διασφαλίζουν τις εμπορικές ροές στις θαλάσσιες αρτηρίες και τη διαφύλαξη των παγκόσμιων κοινόχρηστων αγαθών και των εμπορικών και περιβαλλοντικών συμφερόντων·
- ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η σημασία των παγκόσμιων θαλάσσιων εμπορικών ροών για την Ένωση έχει αυξηθεί εκθετικά, ως αποτέλεσμα της οικονομικής ανάπτυξης, της παγκοσμιοποίησης και της αυξανόμενης παγκόσμιας αλληλεξάρτησης· λαμβάνοντας υπόψη ότι η θαλάσσια γεωστρατηγική ισορροπία μεταβάλλεται με γοργούς ρυθμούς, καθώς αναδύμενες δυνάμεις εφαρμόζουν τεχνολογίες και στρατηγικές άρνησης παροχής πρόσβασης με σκοπό να εδραιωθούν στις περιφερειακές και παγκόσμιες θαλάσσιες περιοχές, περιορίζοντας την προηγούμενη αποκλειστική πρόσβαση των ΗΠΑ και της ΕΕ· λαμβάνοντας υπόψη ότι ένα περισσότερο σύνθετο και ασαφές περιβάλλον ασφάλειας στη

θάλασσα σε συνδυασμό με την χωρίς αυστηρότητα διαφοροποιημένη εφαρμογή των διεθνών συνθηκών δυσχεραίνει την αποτελεσματική πολυμέρεια και τη διεθνή συνεργασία στη ρύθμιση ζητημάτων που σχετίζονται με τη θάλασσα· λαμβάνοντας υπόψη ότι είναι, ως εκ τούτου, προς το συμφέρον της ΕΕ να διασφαλίσει την επιθαλάσσια ασφάλεια όχι μόνο στα παράκτια ύδατά της αλλά και σε όλους τους ωκεανούς και τις θάλασσες του κόσμου·

- Z. λαμβάνοντας υπόψη ότι ποικίλοι παράγοντες όπως η φτώχεια, η έλλειψη ανάπτυξης, τα χαμηλά επίπεδα κρατικού ελέγχου και επιβολής του νόμου και η τρωτότητα των αρτηριών διευκολύνουν την ανάπτυξη πολύμορφων απειλών κατά της ασφάλειας στη θάλασσα· λαμβάνοντας υπόψη ότι οι απειλές αυτές μπορεί να πηγάζουν τόσο από τις συμπεριφορές κρατών που επιθυμούν να διαταράξουν τις διεθνείς θαλάσσιες ροές, όσο και από τις παράνομες δραστηριότητες μη κρατικών παραγόντων – όπως διεθνικά εγκλήματα (διακίνηση όπλων ή ναρκωτικών παραδείγματος χάρι), διεθνής τρομοκρατία ή πειρατεία, οι οποίοι εκμεταλλεύονται τις αδυναμίες ενός κατακερματισμένου τοπικού, περιφερειακού και παγκόσμιου συστήματος θαλάσσιας διακυβέρνησης· λαμβάνοντας υπόψη ότι αυξάνεται ο αριθμός και η πολυπλοκότητα των νομίμων και των παρανόμων θαλάσσιων δραστηριοτήτων λόγω του πολλαπλασιασμού των παραγόντων που δραστηριοποιούνται στη θάλασσα, ο οποίος καθιστά ολοένα δυσχερέστερη τη διάκριση μεταξύ νομίμων και παρανόμων δραστηριοτήτων· λαμβάνοντας υπόψη ότι το γεγονός αυτό ασκεί πίεση στην ΕΕ να επενδύσει σε μια ολιστική προσέγγιση προκειμένου να αντιμετωπίσει την πολυπλοκότητα των διεθνικών προκλήσεων, τις οποίες κανένα κράτος μέλος δεν μπορεί να υπερνικήσει μόνο του·
- H. λαμβάνοντας υπόψη ότι η παγκόσμια προοπτική σχετικά με τις ναυτικές ικανότητες και την προβολή ισχύος μεταβάλλεται ταχέως, με αναδυόμενες και κατεστημένες δυνάμεις να αμφισβητούν ολοένα περισσότερο τις αρχές της UNCLOS, τη διεθνή διαιτησία ή τις διεθνείς κανονιστικές ρυθμίσεις· λαμβάνοντας, κυρίως, υπόψη ότι η Κίνα ακολουθεί την πολιτική της όσον αφορά τις θαλάσσιες οδούς επικοινωνίας της (String of Pearls policy), επιδιώκοντας να αυξήσει και να επεκτείνει την παρουσία της στη θάλασσα για πληθώρα δεδηλωμένων και μη λόγων, από τη διασφάλιση των εμπορικών και ενεργειακών οδών έως τον έλεγχο των θαλάσσιων πόρων και των θαλάσσιων υποδομών ζωτικής σημασίας, ερχόμενη κυριολεκτικά σε σύγκρουση με τα ναυτικά συμφέροντα όλων των γειτονικών κρατών στη νοτιοανατολική Σινική Θάλασσα·
- Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ΕΕ και όλα τα κράτη μέλη της είναι συμβαλλόμενα μέρη της UNCLOS και ότι, ως εκ τούτου, η Σύμβαση αποτελεί μέρος του κοινοτικού κεκτημένου·
- I. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ΕΕ, ως παγκόσμιος παράγοντας, πρέπει να λάβει υπόψη της τις προκλήσεις στον τομέα της ασφάλειας και τις δυνατότητες αυτόνομης αντιμετώπισής τους, ιδίως όσον αφορά την παρακείμενη Μεσόγειο θάλασσα, το Κέρασ της Αφρικής και τις περιοχές του δυτικού Ατλαντικού αλλά και τον Ειρηνικό, τόσο μέσω της Ανατολής όσο και της Δύσης, και από την Αρκτική έως την Ανταρκτική·
- IA. λαμβάνοντας υπόψη ότι στη θάλασσα αυξάνονται οι παράνομοι μη κρατικοί παράγοντες οι οποίοι απειλούν ζωτικής σημασίας θαλάσσιες αρτηρίες και υποδομές και εκμεταλλεύονται τις αδυναμίες των κρατών και των δικαιοκτών τους συστημάτων·
- IB. λαμβάνοντας υπόψη ότι η αντιμετώπιση των εν λόγω μη συμβατικών απειλών διεξάγεται συχνά σε δύσκολα και επικίνδυνα περιβάλλοντα, απαιτώντας ως εκ τούτου τη χρήση στρατιωτικών και μη στρατιωτικών μέσων· λαμβάνοντας υπόψη ότι η ΚΠΑΑ, η οποία

διαθέτει και στρατιωτική και μη στρατιωτική διάσταση, συνιστά το κατάλληλο πλαίσιο για την καταπολέμηση επικίνδυνων απειλών στη θάλασσα και κατά μήκος των ακτών·

- ΙΓ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ΕΕ δεν μπορεί να διασφαλίσει από μόνη της την παγκόσμια θαλάσσια ασφάλεια· λαμβάνοντας υπόψη ότι πρέπει να αναπτύξει ισχυρές εταιρικές σχέσεις με τρίτες χώρες και περιφερειακούς οργανισμούς, ιδίως στις απομακρυσμένες περιοχές –όπως π.χ. στην Ασία– όπου η ΕΕ αντιμετωπίζει περισσότερες δυσκολίες όσον αφορά την ανάπτυξη των δικών της μέσων·
- ΙΔ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η Ευρωπαϊκή Στρατηγική Ασφάλειας (ΕΣΑ) δεν περιλαμβάνει ειδική αναφορά στη θαλάσσια διάσταση, πέραν του χαρακτηρισμού της πειρατείας ως απειλής για την ΕΕ· λαμβάνοντας υπόψη, ότι η Ευρωπαϊκή Ολοκληρωμένη Θαλάσσια Πολιτική (ΟΘΠ) καλύπτει ζητήματα σχετικά με τη θάλασσα, αλλά ασχολείται ελάχιστα με τη διάσταση της ασφάλειας, παραβλέποντας, ως εκ τούτου, έναν τομέα αυξανόμενης ανησυχίας για την ΕΕ· λαμβάνοντας υπόψη ότι είναι επιτακτική η ανάγκη για επανεξέταση της προσέγγισης της ΕΕ όσον αφορά την επιθαλάσσια ασφάλεια, κυρίως μέσω της έγκριση μιας ευρωπαϊκής στρατηγικής θαλάσσιας ασφάλειας, στην οποία θα αποσαφηνίζεται ο τρόπος συνεισφοράς της ΟΘΠ στην εφαρμογή της ΕΣΑ· λαμβάνοντας υπόψη ότι η εν λόγω στρατηγική πρέπει να καθορίζει τα συμφέροντα και τους στρατηγικούς στόχους της ΕΕ στον τομέα της ασφάλειας και να προσδιορίζει στόχους, κινδύνους και τα διαθέσιμα και αναγκαία μέσα παρέμβασης, καθώς και τα πιθανά πεδία·
- ΙΕ. λαμβάνοντας υπόψη ότι είναι αναγκαία μια ευρωπαϊκή στρατηγική θαλάσσιας ασφάλειας (ΕΣΘΑ) προκειμένου να συγκεραστούν τα διακυβεύματα, και οι κίνδυνοι που αντιμετωπίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση στη θάλασσα καθώς και οι ευκαιρίες που της παρουσιάζονται, συμπεριλαμβανομένης της προστασίας των ευρωπαϊών πολιτών και των περιουσιών τους· λαμβάνοντας υπόψη ότι η στρατηγική αυτή, θα πρέπει να προωθεί τις ευρωπαϊκές αξίες και αρχές και να είναι μακροπρόθεσμη και προορατική και να κινητοποιεί όλα τα σχετικά θεσμικά όργανα και όλους τους παράγοντες, στρατιωτικούς και μη και να υπογραμμίζει, κυρίως, ότι τα κράτη μέλη της ΕΕ δεν διαθέτουν πλέον την οικονομική δυνατότητα να αναπτύσσουν και να συντηρούν ναυτικές ικανότητες με μοναδικό στόχο τη χρήση τους αποκλειστικά και μόνο σε ενδεχόμενες επιχειρήσεις υψηλής έντασης·
- ΙΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι συγκρούσεις και η αστάθεια που επηρεάζουν τα συμφέροντα της ΕΕ όσον αφορά τις ανοιχτές θαλάσσιες ροές και την ασφαλή πρόσβαση απαιτούν μεγαλύτερη κατανόηση της σχέσης μεταξύ ανθρώπινης ασφάλειας, κρατικής διακυβέρνησης και ανάπτυξης και λαμβάνοντας υπόψη ότι η στρατηγική της ΕΕ για το Κέρασ της Αφρικής πρέπει να αποτελέσει πρότυπο για μια ολοκληρωμένη προσέγγιση που θα περιλαμβάνει πολιτικά, διπλωματικά, κοινωνικά και οικονομικά μέσα της ΕΕ· λαμβάνοντας υπόψη ότι η ολοκληρωμένη αυτή προσέγγιση θα πρέπει να αποτελεί τον πυρήνα της ΕΣΘΑ και να συμπεριλάβει τον συντονισμό διαφόρων πρωτοβουλιών, οργανισμών και μέσων της ΕΕ, με σκοπό την αντιμετώπιση των βαθύτερων αιτίων της αστάθειας και την παροχή βοήθειας για την επίλυση των συγκρούσεων, την ενίσχυση της ειρήνης και την παροχή συνδρομής για τις ανάγκες ανοικοδόμησης κράτους, διακυβέρνησης και ανάπτυξης, συμπεριλαμβανομένων της μεταρρύθμισης του τομέα της ασφάλειας, του ενεργειακού εφοδιασμού, της ασφάλειας στον τομέα του θαλάσσιου και άλλου είδους εμπορίου και μεταφορών, της προστασίας της αλιείας και του περιβάλλοντος και των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής·

Γενικές παρατηρήσεις σχετικά με μια μελλοντική ευρωπαϊκή στρατηγική θαλάσσιας ασφάλειας

1. πιστεύει ακράδαντα ότι τα συμφέροντα της ΕΕ για ένα ασφαλές, ανοιχτό και καθαρό θαλάσσιο περιβάλλον που επιτρέπει την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων και των ανθρώπων και την ειρηνική, νόμιμη, δίκαιη και βιώσιμη χρήση του πλούτου των ωκεανών είναι ζωτικής σημασίας, ότι οι θαλάσσιες ροές αποτελούν πηγή ζωής για το ευρωπαϊκό εμπόριο και συνιστούν αγωγούς της ευρωπαϊκής ισχύος και επιρροής· ότι η ασφάλεια των ευρωπαίων πολιτών και η προώθηση των αρχών του άρθρου 21 της ΣΛΕΕ αποτελούν καθήκον της ΕΕ και των κρατών μελών και ότι το θεσμικό πλαίσιο της ΕΕ, τόσο στον μη στρατιωτικό όσο και στον στρατιωτικό τομέα, θα πρέπει, ως εκ τούτου, να αναπτυχθεί περαιτέρω προκειμένου να ορίσει τους στόχους, τα μέσα και τις ικανότητες που απαιτούνται για να ανταποκριθεί στην ευθύνη αυτή·
2. υπενθυμίζει στα κράτη μέλη ότι μόνο με πνεύμα προσήλωσης, αμοιβαίας κατανόησης και γνήσιας αλληλεγγύης θα μπορέσει η Ένωση να εκπληρώσει τον ρόλο της, όπως αυτός ορίζεται στη Συνθήκη της Λισαβόνας και στη δεδηλωμένη φιλοδοξία της να καταστεί εγγυητής διεθνούς ασφάλειας· υπενθυμίζει, εν προκειμένω, ότι το άρθρο 42 παράγραφος 7 της ΣΕΕ («ρήτρα αμοιβαίας άμυνας» ή «ρήτρα αμοιβαίας συνδρομής») και το άρθρο 222 της ΣΛΕΕ («ρήτρα αλληλεγγύης»), και το άρθρο 42 παράγραφος 6 ΣΕΕ («μόνιμη διαρθρωμένη συνεργασία»), που θεσπίστηκαν με τη Συνθήκη της Λισαβόνας, παρέχουν το θεσμικό πλαίσιο για την αποτελεσματική αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών μελών στον τομέα της ασφάλειας και της άμυνας της Ένωσης· υπενθυμίζει ότι τα μέσα αυτά δεν έχουν ακόμη αναπτυχθεί· συγχαίρει, ειδικότερα, την Επιτροπή και την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης (ΕΥΕΔ) για την κοινή πρόταση σχετικά με τις ρυθμίσεις για την εφαρμογή εκ μέρους της Ένωσης της ρήτρας αλληλεγγύης και τις καλεί να αξιολογήσουν τις συνέπειές της στην περίπτωση που η ρήτρα ενεργοποιηθεί για την αντιμετώπιση τυχόν προκλήσεων στη θάλασσα ή προκλήσεων που αφορούν θαλάσσιους πόρους ή υποδομές· παροτρύνει το Συμβούλιο να επισπεύσει την έγκριση της πρότασης αυτής·
3. υπογραμμίζει ότι η UNCLOS παρέχει το νομικό πλαίσιο για όλα τα είδη δραστηριοτήτων που διεξάγονται στους ωκεανούς και τις θάλασσες και ότι μπορεί να χρησιμεύσει ως οδηγός για την ειρηνική επίλυση των θαλάσσιων διαφορών· καλεί, ως εκ τούτου, την ΕΕ και τα κράτη μέλη της να προωθήσουν τον οικουμενικό χαρακτήρα της Σύμβασης και να επιμεινουν στην ανάγκη ενιαίας και συνεκτικής εφαρμογής των διατάξεών της·
4. αναγνωρίζει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση διαθέτει ήδη ορισμένα από τα απαραίτητα μέσα και εργαλεία για την αντιμετώπιση των παγκοσμίων προκλήσεων της θαλάσσιας ασφάλειας και για την κάλυψη της ανάγκης για ένα ασφαλές και σταθερό περιβάλλον, μέσω της ΕΥΕΔ και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, των χρηματοδοτικών μέσων, της αναπτυξιακής συνεργασίας, της ανθρωπιστικής βοήθειας, της διαχείρισης κρίσεων, της εμπορικής συνεργασίας και άλλων συναφών εργαλείων δράσης· σημειώνει, ωστόσο, ότι οι περισσότεροι τεχνικοί και υλικοί πόροι βρίσκονται στην κατοχή των κρατών μελών και η προθυμία τους για ενίσχυση της μεταξύ τους συνεργασίας έχει κεφαλαιώδη σημασία για το μέλλον της ευρωπαϊκής θαλάσσιας ασφάλειας·
5. σημειώνει, ωστόσο, ότι η ευρωπαϊκή στρατηγική θαλάσσιας ασφάλειας είναι απαραίτητη για τη διασφάλιση μιας ολοκληρωμένης και συνεκτικής προσέγγισης, εστιασμένης κυρίως στις απειλές, τους κινδύνους, τις προκλήσεις και τις ευκαιρίες που υπάρχουν στη

θάλασσα· ότι μια ευρωπαϊκή στρατηγική θαλάσσιας ασφάλειας, ενώ θα εδράζεται σε ευρωπαϊκές αξίες και αρχές, πρέπει να αναπτύξει συνέργειες και κοινές απαντήσεις κινητοποιώντας όλα τα συναφή θεσμικά όργανα και όλους τους παράγοντες, στρατιωτικούς και μη· ότι η ευρωπαϊκή στρατηγική θαλάσσιας ασφάλειας θα πρέπει να εντοπίσει όλες τις πιθανές απειλές, από τις συμβατικές απειλές για την ασφάλεια έως τους κινδύνους που προκύπτουν από φυσικές καταστροφές και την αλλαγή του κλίματος, από απειλές που επηρεάζουν την προστασία θαλάσσιων πόρων ζωτικής σημασίας έως την ασφάλεια των θαλάσσιων υποδομών και των εμπορικών ροών· ότι πρέπει επίσης να εντοπίσει τα συγκεκριμένα μέσα και τις ικανότητες που απαιτούνται για την αντιμετώπιση όλων των προκλήσεων, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών ασφαλείας, της παρακολούθησης και των περιπολιών, της έρευνας και διάσωσης, των στρατηγικών θαλάσσιων μεταφορών, της απομάκρυνσης πολιτών της ΕΕ και άλλων χωρών από ζώνες κρίσεων, της επιβολής αποκλεισμών και της παροχής συνδρομής σε οποιαδήποτε αποστολή ή επιχείρηση που διεξάγεται στο πλαίσιο της ΚΠΑΑ·

6. καλεί την Ύπατη Εκπρόσωπο, την Επιτροπή και το Συμβούλιο να καταρτίσουν μια ευρωπαϊκή στρατηγική θαλάσσιας ασφάλειας, η οποία θα επικεντρώνεται στη διάρθρωση και τον συντονισμό όλων των ευρωπαϊκών παραγόντων και των κρατών μελών που σχετίζονται με την ασφάλεια στη θάλασσα· παροτρύνει, συνεπώς, την Επιτροπή και την Ύπατη Εκπρόσωπο/Αντιπρόεδρο της Επιτροπής να καλύψουν τις ελλείψεις που παρουσιάζει η ΟΘΠ του 2007, η οποία δεν περιλαμβάνει διάσταση ασφαλείας, καθώς επίσης και να εξετάσουν τα όρια της ΕΣΑ, στο πλαίσιο της οποίας δεν αντιμετωπίζονται οι θαλάσσιες απειλές και οι κίνδυνοι για την ασφάλεια· είναι της γνώμης ότι το επίπεδο της φιλοδοξίας, καθώς επίσης και των μέσων και των ικανοτήτων της ΕΣΘΑ θα πρέπει να συναρτάται με την ΕΣΑ και την ΟΘΠ και να καθοριστεί από την ανάγκη να ενεργεί ως παγκόσμιος εγγυητής ασφαλείας, διασφαλίζοντας κατά τον τρόπο αυτόν ελεύθερες θαλάσσιες ροές και πρόσβαση στις ανοιχτές θάλασσες σε παγκόσμιο επίπεδο· υπογραμμίζει το γεγονός ότι η ρύθμιση θεμάτων θαλάσσιας ασφάλειας θα επηρεάσει βραχυπρόθεσμα, μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα όλες τις άλλες συνιστώσες της ευρωπαϊκής ασφαλείας και ευημερίας·
7. καλεί τα κράτη μέλη να συνδράμουν εκ του σύνεγγυς και να συνεργαστούν ενεργά με την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης (ΕΥΕΔ) και την Επιτροπή για την κατάρτιση της νέας ευρωπαϊκής στρατηγικής θαλάσσιας ασφάλειας, προκειμένου να αξιοποιήσουν αποτελεσματικά όλο το φάσμα των μέσων που διαθέτουν, έχοντας επίσης ως επιδίωξη τον εντοπισμό και τη δημιουργία νέων ικανοτήτων μέσω της συνένωσης και της κοινής χρήσης των πόρων· επιπλέον, θεωρεί ότι η νέα στρατηγική πρέπει επίσης να ενσωματώσει κοινές διμερείς ή πολυμερείς πρωτοβουλίες δημιουργίας δυνάμεων, όπως η γαλλοβρετανική δήλωση της 2ας Νοεμβρίου του 2010·
8. επισημαίνει το γεγονός ότι μια ολοκληρωμένη θαλάσσια προσέγγιση, όπως αυτή, η οποία συνδυάζει μη στρατιωτικά και στρατιωτικά μέσα και εμπεριέχει τόσο εσωτερικές όσο και εξωτερικές πτυχές της ασφαλείας, ήδη λαμβάνει μορφή σε εθνικό επίπεδο σε ορισμένα κράτη μέλη, ενώ εφαρμόζεται επίσης σε διμερές επίπεδο μεταξύ ορισμένων κρατών μελών και θα πρέπει, ως εκ τούτου, να ενισχυθεί σε ενωσιακό επίπεδο· τονίζει τον ρόλο που μπορούν και πρέπει να διαδραματίσουν οι χώρες με παράδοση στη ναυτιλία στην προώθηση της θετικής περιφερειακής θαλάσσιας ολοκλήρωσης· τονίζει ότι οι πρωτοβουλίες περιφερειακής θαλάσσιας ολοκλήρωσης μπορούν και οφείλουν να οδηγήσουν σε συνένωση και κοινή χρήση ναυτικών πόρων ζωτικής σημασίας για την κάλυψη των αναγκών δυναμικού της ΕΕ·

Δυνητικοί κίνδυνοι

9. αναγνωρίζει ότι η αύξηση της θαλάσσιας κυκλοφορίας και η ανάπτυξη υπεράκτιων και παράκτιων δραστηριοτήτων αποτελούν προκλήσεις για τη θαλάσσια ασφάλεια, καθώς δυσχεραίνουν ολοένα περισσότερο τη διάκριση μεταξύ νομίμων και παρανόμων θαλάσσιων δραστηριοτήτων·
10. σημειώνει ότι η ΕΕ αντιμετωπίζει συμβατικές απειλές για την ασφάλειά της, κυρίως από τη στιγμή που η εμφάνιση νέων θαλάσσιων δυνάμεων έχει καταστήσει πιθανότερο το ενδεχόμενο δημιουργίας διακρατικών αντιπαλοτήτων σχετικά με την κυριότητα θαλάσσιων περιοχών (διαφωνίες επί της δικαιοδοσίας, εδαφικές διεκδικήσεις, άδειες έρευνας και εκμετάλλευσης σε περιοχές βαθέων υδάτων)· σημειώνει, επιπλέον, ότι οι αναδυόμενες χώρες έχουν αναπτύξει τις θαλάσσιες ικανότητές τους (πολεμικοί στόλοι, υποβρύχια) ενώ, την ίδια στιγμή, τείνουν να αμφισβητούν τις αρχές του διεθνούς ναυτικού δικαίου·
11. προειδοποιεί για τον κίνδυνο παράνομης εκμετάλλευσης σημαντικών φυσικών πόρων και ορυκτών στα ύδατα των κρατών μελών της ΕΕ ή σε γειτονικές θάλασσες· διαπιστώνει ότι ο ανταγωνισμός για την εξασφάλιση θαλάσσιων, φυσικών και ορυκτών πόρων που δεν υπόκειται σε κατάλληλη διαχείριση μπορεί να επιφέρει καταστροφικά αποτελέσματα στο θαλάσσιο οικοσύστημα, αυξάνοντας έτσι τον αντίκτυπο των θαλάσσιων δραστηριοτήτων στο περιβάλλον· υπενθυμίζει ότι η εκμετάλλευση των θαλάσσιων πόρων μπορεί επίσης να οδηγήσει σε ανεπιθύμητη στρατιωτικοποίηση των θαλάσσιων ζωνών· υπογραμμίζει, ωστόσο, το δικαίωμα κάθε κράτους μέλους να πραγματοποιεί έρευνες και να εκμεταλλεύεται τους θαλάσσιους φυσικούς πόρους του κατά τρόπο σύμφωνο προς το διεθνές δίκαιο και τους περιβαλλοντικούς κανονισμούς·
12. σημειώνει ότι η ΕΕ πρέπει να οικοδομήσει ισχυρές εταιρικές σχέσεις με τρίτες χώρες και περιφερειακούς οργανισμούς προκειμένου να διασφαλίσει την ασφάλεια και τη σταθερότητα του εμπορίου και την εκμετάλλευση των πόρων· υπογραμμίζει το γεγονός ότι μια ισχυρή θαλάσσια διάσταση της ΚΠΑΑ θα παρείχε στην ΕΕ τη δυνατότητα να ενεργεί ως αποτελεσματικός διεθνής διαιτητής, όπου κρίνεται αναγκαίο·
13. προειδοποιεί ότι τα κράτη που είναι απρόθυμα να συνεργαστούν με τη διεθνή κοινότητα και να συμμορφωθούν με διεθνείς συνθήκες και πρότυπα, και των οποίων η γεωγραφική θέση καθώς και οι τεχνολογικές και στρατιωτικές ικανότητες τους παρέχουν τη δυνατότητα να φράσσουν τις εμπορικές αρτηρίες, αποτελούν σήμερα μία από τις σημαντικότερες αιτίες ανησυχίας όσον αφορά τη θαλάσσια ασφάλεια· θεωρεί ότι η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης (ΕΥΕΔ) και η Ύπατη Εκπρόσωπος/Αντιπρόεδρος της Επιτροπής πρέπει να καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια σε διπλωματικό επίπεδο ώστε να δρομολογηθεί ο διάλογος και η συνεργασία με τα κράτη αυτά·
14. επισημαίνει ότι, μολονότι οι στρατιωτικές συγκρούσεις μεταξύ κρατών δεν μπορούν να αποκλειστούν πλήρως, οι άμεσοι και έμμεσοι κίνδυνοι για την ασφάλεια της ΕΕ προκύπτουν κυρίως από μη συμβατικές απειλές, λόγω των δυσκολιών επιβολής του νόμου σε θαλάσσιες ζώνες, παράκτιες περιοχές και, γενικότερα, των δυσκολιών που απορρέουν από αποτυχίες και αδυναμίες κρατών ή έλλειψη κρατικού ελέγχου·
15. επισημαίνει ότι μία από τις βασικές απειλές για τη θαλάσσια ασφάλεια της ΕΕ είναι η αύξηση των θαλάσσιων τρομοκρατικών δραστηριοτήτων σε ολόκληρο τον κόσμο, οι

οποίες απειλούν άμεσα τα πολιτικά και στρατιωτικά σκάφη της ΕΕ, τις λιμενικές και ενεργειακές εγκαταστάσεις και εκμεταλλεύονται τη θάλασσα για να επιτίθενται και να διεισδύουν σε χερσαίους στόχους· επισημαίνει ότι οι παράγοντες αυτοί συνεργάζονται με διεθνικά δίκτυα οργανωμένου εγκλήματος που αναπτύσσουν παράνομες δραστηριότητες στη θάλασσα, όπως το λαθρεμπόριο, η εμπορία ανθρώπων, η παράνομη μετανάστευση, η διακίνηση ναρκωτικών και όπλων, συμπεριλαμβανομένων φορητών όπλων, ελαφρού οπλισμού και κατασκευαστικών στοιχείων ΟΜΚ· υπογραμμίζει το γεγονός ότι οι παράνομες αυτές δραστηριότητες οξύνουν τις πολιτικές και ανθρωπιστικές κρίσεις, εμποδίζουν την κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη, τη δημοκρατία και το κράτος δικαίου, τροφοδοτούν την ένδεια και πυροδοτούν τη μετανάστευση, τις εσωτερικές μετακινήσεις πληθυσμών και ανείπωτο ανθρώπινο πόνο·

16. εκφράζει την έντονη ανησυχία του για την αύξηση των στοιχείων που αποδεικνύουν ότι τρομοκρατικά δίκτυα και μη κρατικοί παράγοντες αποκτούν ναυτικές ικανότητες υψηλής τεχνολογίας, συμπεριλαμβανομένων υποβρυχίων ικανοτήτων ή τεχνολογιών ραντάρ και ανίχνευσης και διαθέτουν επίσης πρόσβαση σε δεδομένα υλικοτεχνικής φύσης σχετικά με την παγκόσμια ναυτιλιακή βιομηχανία, τις εξορυκτικές δυνατότητες και τους πλωτούς αυτοσχέδιους εκρηκτικούς μηχανισμούς, αυξάνοντας, ως εκ τούτου, σε σημαντικό βαθμό το ενδεχόμενο να αποτελέσουν απειλή και την ικανότητα αποφυγής ελέγχων και καταδεικνύοντας επέκταση των δραστηριοτήτων τους κοντά στην Ευρώπη, συγκεκριμένα και στις δύο πλευρές του νότιου ατλαντικού ωκεανού·
17. θεωρεί ότι η διαιώνιση «ανεπίλυτων διενέξεων» πλησίον διαφόρων θαλάσσιων περιοχών, όπως στον νότιο Καύκασο, στη Νοτιοανατολική Μεσόγειο ή στη Θάλασσα της Ιαπωνίας αποτελεί μία από τις βασικές πηγές αστάθειας παγκοσμίως, η οποία θέτει σε κίνδυνο τις μεταφορικές και ενεργειακές οδούς, προωθεί το εμπόριο όπλων και διευκολύνει επίσης τις δραστηριότητες μη κρατικών παραγόντων, όπως τα εγκληματικά δίκτυα και οι τρομοκρατικοί πυρήνες·
18. εξακολουθεί να εκφράζει την ανησυχία του για την πειρατεία κατά μήκος των ακτογραμμών της ανατολικής και της δυτικής Αφρικής· υπενθυμίζει ότι οι επιθέσεις πειρατών (ένοπλες ληστείες, καταλήψεις πλοίων και απαγωγές πληρωμάτων και χρηματικοί εκβιασμοί) παρακωλύουν σοβαρά την ελευθερία της πρόσβασης και των ροών σε αυτές τις θάλασσες, αντιπροσωπεύοντας ως εκ τούτου μια σημαντική απειλή για το διεθνές εμπόριο και τη θαλάσσια ασφάλεια· υπενθυμίζει ότι η πειρατεία αποτελεί εν γένει ένα πρόβλημα που προέρχεται από την έλλειψη διακυβέρνησης και ανάπτυξης των σχετικών παράκτιων κρατών· ευελπιστεί ότι η ΕΕ θα αξιοποιήσει τα επιτεύγματα της επιχείρησης EUNAVFOR Atalanta της ΚΠΑΑ, ώστε να δρομολογήσει επιχειρήσεις της ΚΠΑΑ για την καταπολέμηση της πειρατείας σε άλλες περιοχές·
19. προειδοποιεί για τα προβλήματα που δημιουργεί η πειρατεία, η διεθνής τρομοκρατία και το οργανωμένο έγκλημα εν γένει σε σχέση με την ασφάλεια της ναυσιπλοΐας σε ζωτικής σημασίας σημεία θαλάσσιας διαμετακόμισης, όπου παρατηρείται συμφόρηση· τονίζει ότι ορισμένες από τις πλέον σημαντικές πλωτές οδούς που διασφαλίζουν τον παγκόσμιο ενεργειακό εφοδιασμό γεωγραφικά βρίσκονται σε ορισμένες από τις πλέον ασταθείς θαλάσσιες ζώνες ή είναι προσπελάσιμες μέσω αυτών, όπως στην περίπτωση της διώρυγας του Σουέζ, των στενών του Χορμούζ και των στενών της Μαλάκκα·
20. επισημαίνει ότι η καταπολέμηση των μη συμβατικών δραστηριοτήτων πρέπει να στηρίζεται στο σύνολο των μέσων της ΚΠΑΑ, περιλαμβανομένων και των στρατιωτικών

μέσων, καθώς οι επεμβάσεις πραγματοποιούνται συχνά υπό εξαιρετικά δυσχερείς συνθήκες και οι δράστες διαθέτουν ένα ευρύ φάσμα επικίνδυνων όπλων· υποστηρίζει ότι, κατά το πρότυπο της δράσης της ΕΕ στο Κέρας της Αφρικής όπου βρίσκονται σε εξέλιξη η επιχείρηση EUNAVFOR Atalanta και η επιχείρηση EUCAP NESTOR, οι δράσεις της ΚΠΑΑ πρέπει να συνοδεύονται από τα άλλα εξωτερικά μέσα της ΕΕ προκειμένου να αντιμετωπίζονται οι βαθύτερες κοινωνικές, οικονομικές και πολιτικές αιτίες της κρίσης και να διασφαλίζεται η βιώσιμη επαναφορά της ασφάλειας στις εν λόγω περιοχές·

21. διαπιστώνει ότι η παράνομη μετανάστευση ενδέχεται να συνεχίσει να ασκεί πίεση στα θαλάσσια σύνορα της ΕΕ, υπό το φως ιδίως των πολιτικών και οικονομικών εξελίξεων στη Νότια Γειτονία και της προοπτικής μιας συνεχούς αστάθειας στη βόρειο Αφρική, το Σαχέλ, το Κέρας της Αφρικής και την υποσαχάρια Αφρική· υπενθυμίζει, ωστόσο, ότι η μετανάστευση δεν πρέπει να θεωρείται απειλή για την ασφάλεια, αλλά ανθρώπινο φαινόμενο που απαιτεί ισχυρή στρατηγική διαχείριση, η οποία θα συνδυάζει περιφερειακή, πολιτική και διπλωματική συνεργασία και αναπτυξιακές πολιτικές, καθώς και επενδύσεις σε περιφερειακές εταιρικές σχέσεις· εφιστά την προσοχή στο γεγονός ότι η εν λόγω προσπάθεια απαιτεί την ανάπτυξη ναυτικών ικανοτήτων και δραστηριοτήτων της ακτοφυλακής που θα συνίστανται σε περιπολίες και στη διάσωση μεταναστών που ταξιδεύουν σε παράνομα σκάφη·
22. αναγνωρίζει ότι η αύξηση της θαλάσσιας κυκλοφορίας ενδέχεται να αυξήσει το ενδεχόμενο καταστροφών, όπως διαρροές πετρελαίου και άλλα περιστατικά περιβαλλοντικής ρύπανσης, απόρριψη τοξικών αποβλήτων και παράνομη άντληση πετρελαίου· τονίζει ότι η ΕΕ πρέπει να αναπτύξει περαιτέρω μια στρατηγική που θα βασίζεται στις εμπειρίες του παρελθόντος από σοβαρές θαλάσσιες περιβαλλοντικές καταστροφές, διασφαλίζοντας ότι όλοι οι παράγοντες, οι οργανισμοί και τα λοιπά όργανα της ΕΕ, σε συνδυασμό με τις αρχές των κρατών μελών, παρεμβαίνουν με συντονισμένο τρόπο, με σκοπό τη δημιουργία κατάλληλων συνεργειών, σε πνεύμα αλληλεγγύης και αποτελεσματικότερης δράσης·

Θαλάσσιες ζώνες ζωτικής σημασίας

Μεσόγειος

23. υπογραμμίζει το γεγονός ότι η Μεσόγειος παρουσιάζει σειρά προκλήσεων που θα μπορούσαν ενδεχομένως να απειλήσουν τη σταθερότητα της ΕΕ και τα άμεσα συμφέροντά της, με δεδομένες ιδίως τις πολιτικές αναταραχές και τις κοινωνικές και οικονομικές δυσχέρειες που είναι πιθανόν να επιμείνουν σε ορισμένα παράκτια κράτη· διαπιστώνει ότι οι ευνοούμενες εκ του λόγου αυτού παράνομες δραστηριότητες, όπως η τρομοκρατία και κάθε είδους παράνομη εμπορία, έχουν επιπτώσεις στη θαλάσσια ασφάλεια της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένης της ασφάλειας του ενεργειακού εφοδιασμού στον Νότο· θεωρεί ότι απαιτούνται επείγοντως μέτρα υπέρ της θαλάσσιας περιφερειακής συνεργασίας που θα πρέπει να περιλαμβάνουν ευρωπαϊκή και περιφερειακή συνεργασία, πληροφορίες ασφαλείας, επιτήρηση, δραστηριότητες περιπολίας και επιχειρήσεις της ακτοφυλακής, για τις οποίες απαιτούνται κατάλληλα μέσα προβολής της ναυτικής ισχύος·
24. τονίζει ότι η Μεσόγειος αποτελεί εστία διαφόρων περιφερειακών συγκρούσεων που περιλαμβάνουν διενέξεις σχετικά με τα θαλάσσια σύνορα και, ως εκ τούτου, καλεί μετ' επιτάσεως την ΕΕ να αντιταχθεί σε μια περαιτέρω κλιμάκωση των συγκρούσεων στη Μεσόγειο που θα επιτείνουν τις υπάρχουσες απειλές, όπως οι συνέπειες του εμφυλίου

πολέμου στη Συρία και οι επιπτώσεις στη θαλάσσια ζώνη της χώρας αυτής και των γειτονικών χωρών, η πολιτική αστάθεια και η έλλειψη ικανοτήτων διακυβέρνησης στη Λιβύη, την Αίγυπτο και την Τυνησία, το φαινόμενο του «ντόμινο» στις γειτονικές χώρες, Μαρόκο και Αλγερία που εξακολουθούν να βρίσκονται σε διαμάχη όσον αφορά το ζήτημα της Δυτικής Σαχάρας και να επηρεάζονται άμεσα από την κλιμάκωση της σύγκρουσης στο Μάλι και την περιοχή του Σαχέλ· επιστά επιπλέον την προσοχή στον κίνδυνο που απορρέει από τη διασύνδεση των κρίσεων στη Μεσόγειο και την αστάθεια και τις συγκρούσεις στη Μέση Ανατολή, το Σαχέλ, το Κέρασ της Αφρικής, τη δυτική Αφρική και την υποσαχάρια Αφρική·

25. διαπιστώνει ότι η πρόσφατη ανακάλυψη φυσικού αερίου στην ανατολική Μεσόγειο έχει δημιουργήσει ένα νέο γεωπολιτικό περιβάλλον και έχει αυξήσει σημαντικά το ενδεχόμενο διενέξεων, με αποτέλεσμα να απειλούνται άμεσα τα νόμιμα συμφέροντα και τα κυριαρχικά δικαιώματα των κρατών μελών της ΕΕ· εκφράζει την ανησυχία του για το γεγονός ότι η Τουρκία, η Ρωσία, οι ΗΠΑ και το Ισραήλ έχουν ενισχύσει τη ναυτική παρουσία τους στη Μεσόγειο· διαπιστώνει επίσης τις επιπτώσεις των ανεπίλυτων διενέξεων με την Τουρκία στο Αιγαίο και της κλιμάκωσης της έντασης που προκύπτει από την προβλεπόμενη εκμετάλλευση των υπεράκτιων κοιτασμάτων υδρογονανθράκων της Ελλάδας και της Κύπρου· προτρέπει, ως εκ τούτου, την ΕΕ να λάβει θέση ούτως ώστε να αποφευχθούν οι συγκρούσεις σχετικά με τους φυσικούς πόρους στη Μεσόγειο και οι επακόλουθες απειλές για την ασφάλεια των κρατών μελών της ΕΕ στην περιοχή, που θα μπορούσαν να επηρεάσουν εντέλει την ΕΕ στο σύνολό της·

Η Βαλτική Θάλασσα

26. σημειώνει ότι η Βαλτική Θάλασσα, εξαιρουμένων των θαλάσσιων περιοχών της Ρωσίας, αποτελεί εσωτερική θαλάσσια περιοχή της ΕΕ και ζωτικής σημασίας θαλάσσια οδό για διάφορα παράκτια κράτη· σημειώνει ότι η σταθερότητα στην περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας και η ομαλή διεξαγωγή θαλάσσιων μεταφορών εξαρτάται από τη γεφύρωση πολιτικών συμφερόντων, τόσο μεμονωμένων κρατών μελών της ΕΕ όσο και μεταξύ της ΕΕ και της Ρωσίας· σημειώνει ότι η πολιτική σταθερότητα στη Βαλτική Θάλασσα συνδέεται με ζητήματα που άπτονται της προστασίας της θέσης γλωσσικών μειονοτήτων σε παράκτια κράτη, δραστηριοτήτων μεταφοράς ενέργειας, της μεγάλης κίνησης εμπορικών πλοίων, πιθανών ατυχημάτων με πετρελαιοφόρα και της μόλυνσης των αλιευτικών αποθεμάτων και του περιβάλλοντος· σημειώνει ότι περαιτέρω προκλήσεις όσον αφορά τη θαλάσσια ασφάλεια και προστασία της Βαλτικής Θάλασσας προκύπτουν λόγω των χημικών όπλων που υπάρχουν στον θαλάσσιο βυθό, τα οποία ποντίστηκαν μετά το τέλος του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, των πεπαλαιωμένων πυρηνικών σταθμών παραγωγής ενέργειας κατά μήκος των ακτών, των πιθανών τρομοκρατικών επιθέσεων κατά τη μεταφορά ενέργειας και του ενδεχομένου παράνομης μεταφοράς όπλων μέσω λιμανιών της Βαλτικής Θάλασσας·

Εύξεινος Πόντος

27. θεωρεί ότι σήμερα ο Εύξεινος Πόντος, υπό το φως της ανάγκης να διασφαλιστούν η ενεργειακή ασφάλεια της ΕΕ και η διαφοροποίηση του ενεργειακού εφοδιασμού της, αποτελεί, από γεωστρατηγικής σκοπιάς, μία από τις σημαντικότερες θαλάσσιες περιοχές που συνορεύουν με την ΕΕ· επισημαίνει ότι η περιοχή ενδέχεται να εγκυμονεί πολλούς κινδύνους σε μεσοπρόθεσμο και μακροπρόθεσμο ορίζοντα, δεδομένης της στρατηγικής της θέσης ως σημαντικής οδού μεταφοράς εμπορευμάτων και ενέργειας, της εγγύτητάς

της με εύφλεκτες περιοχές παρατεταμένων συγκρούσεων, όπως τα διαμφισβητούμενα εδάφη της Αμπχαζίας και της Νότιας Οσετίας και η σχετική αντιπαράθεση μεταξύ Μόσχας και Τιφλίδας· υπογραμμίζει το γεγονός ότι, δεδομένου ότι η ενεργειακή ασφάλεια πολλών κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την ασφάλεια των οδών μεταφοράς φυσικού αερίου και πετρελαίου που διασχίζουν τον Εύξεινο Πόντο και γειτνιάζουν με αυτόν, η ΕΕ έχει στρατηγικό συμφέρον στην αποτροπή της κλιμάκωσης παρατεταμένων περιφερειακών συγκρούσεων και στην εξεύρεση μακροπρόθεσμων λύσεων για τη διευθέτησή τους· για τον σκοπό αυτόν ενδέχεται να πρέπει η ΕΕ, όπου κρίνεται αναγκαίο, να κινητοποιήσει τις ευρωπαϊκές ναυτικές δυνατότητες·

28. υπενθυμίζει το ψήφισμά του της 20ής Ιανουαρίου 2011 σχετικά με μια στρατηγική της ΕΕ για τον Εύξεινο Πόντο¹, και επαναλαμβάνει ότι η ΕΕ πρέπει να διαδραματίσει ενεργότερο ρόλο στη διαμόρφωση ενός περιβάλλοντος ασφάλειας στον Εύξεινο Πόντο· καλεί για άλλη μία φορά την Επιτροπή και την ΕΥΕΔ να καταρτίσουν στρατηγική για την περιοχή του Εύξεινου Πόντου, η οποία θα πρέπει να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά τις προκλήσεις στους τομείς της θαλάσσιας ασφάλειας και προστασίας·
29. τονίζει την ανάγκη για ενισχυμένο διάλογο με στρατηγικούς εταίρους σχετικά με την πρόληψη και επίλυση των συγκρούσεων αλλά υπογραμμίζει και τη σημασία συμμετοχής σε περιφερειακές πολυμερείς πρωτοβουλίες, όπως η συνέργεια για τον Εύξεινο Πόντο, προκειμένου να αντιμετωπιστούν απειλές, όπως τα εγκληματικά δίκτυα που εμπλέκονται σε εμπορία ανθρώπων και διακίνηση ναρκωτικών και όπλων, ή προβλήματα, όπως η παράνομη αλιεία και η υποβάθμιση του περιβάλλοντος·

Ο Ατλαντικός Ωκεανός και η Δυτική Αφρική

30. επισημαίνει ότι ο Ατλαντικός Ωκεανός έχει καίρια σημασία για το εμπόριο· εκφράζει την ανησυχία του για το γεγονός ότι ο Ατλαντικός, και ειδικότερα η περιοχή της Καραϊβικής, αποτελεί οδό για τη μεταφορά ναρκωτικών προερχόμενων από τη Νότια Αμερική· ανησυχεί για το γεγονός ότι η ανάπτυξη των οικονομικών δραστηριοτήτων κατά τις επόμενες δεκαετίες, κυρίως με τη διαπλάτυνση της διώρυγας του Παναμά, ενδέχεται να πολλαπλασιάσει τις εγκληματικές δραστηριότητες στην περιοχή·
31. θεωρεί ότι στην ακτή της δυτικής Αφρικής, και ιδίως στον κόλπο της Γουινέας, ελλοχεύουν ορισμένες από τις μεγαλύτερες δυνητικά απειλές κατά της Ευρώπης· εκφράζει τη βαθιά του ανησυχία για το γεγονός ότι κατά μήκος της ακτογραμμής της δυτικής Αφρικής αναπτύσσονται σοβαρές προκλήσεις που αφορούν εγκληματικές δραστηριότητες, διακίνηση ναρκωτικών, ανθρώπων και όπλων· ταυτόχρονα, οι χώρες του κόλπου της Γουινέας αποτελούν ολοένα περισσότερο πεδίο επιχειρήσεων περιφερειακών τρομοκρατικών δικτύων, όπως η Μπόκο Χαράμ στη Νιγηρία, η δράση των οποίων επεκτείνεται σε γειτονικές χώρες και τα οποία συνδέονται με δίκτυα παγκόσμιας εμβέλειας, όπως η Αλ Κάιντα στο ισλαμικό Μαγκρέμπ, γεγονός που καταδεικνύεται σαφώς από την κρίση στο Μάλι·
32. διαπιστώνει με ανησυχία ότι χώρες στον κόλπο της Γουινέας πλήττονται από διαρκή πολιτική αστάθεια, ορισμένες δε εξ αυτών βρίσκονται αντιμέτωπες με κατάρρευση των κρατικών δομών, όπως στην περίπτωση της Γουινέα Μπισάου, η οποία έχει μετατραπεί σε κέντρο διακίνησης ναρκωτικών που προέρχονται από τη Λατινική Αμερική και

---

¹ ΕΕ C 136 E της 11.5.2012, σ. 81.

προορίζονται για την Ευρώπη·

33. επισημαίνει ότι η περιοχή αποτελεί επίσης σημαντικό προμηθευτή ενέργειας, καθώς η ΕΕ πραγματοποιεί σήμερα το 13% των εισαγωγών πετρελαίου και το 6% των εισαγωγών φυσικού αερίου από χώρες του κόλπου της Γουινέας, η δε Νιγηρία συμμετέχει με ποσοστό 5,8% στις συνολικές εισαγωγές πετρελαίου στην ΕΕ· προβλέπει ότι η σημασία της περιοχής θα αυξηθεί ως αποτέλεσμα της πρόσφατης ανακάλυψης υπεράκτιων κοιτασμάτων πετρελαίου και φυσικού αερίου· εκφράζει, ως εκ τούτου, την ανησυχία ότι ο ανταγωνισμός για την εκμετάλλευση των υπεράκτιων φυσικών πόρων ενδέχεται να πυροδοτήσει περαιτέρω συγκρούσεις και εγκληματικές δραστηριότητες·
34. επισημαίνει ότι η αστάθεια, η τρομοκρατία και η εγκληματικότητα στα ανοικτά των ακτών της δυτικής Αφρικής συνδέονται στενά με την αστάθεια στην περιοχή του Σαχέλ στο σύνολό της· καλεί, συνεπώς, μετ' επιτάσεως την ΕΕ να καταβάλει, στο πλαίσιο της μη στρατιωτικής αποστολής της ΚΠΑΑ στο Νίγηρα (EUCAP Sahel Niger), προσπάθειες για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας στην περιοχή του Σαχέλ μέσω μιας περιφερειακής και ολοκληρωμένης στρατηγικής για την αντιμετώπιση των απειλών στη θάλασσα στα ανοικτά των ακτών της δυτικής Αφρικής και ιδίως στον κόλπο της Γουινέας· καλεί στη συνάρτηση αυτή την ΕΕ να διασφαλίσει τον συντονισμό μεταξύ των δύο αποστολών της ΚΠΑΑ στην περιοχή (EUCAP Sahel Niger και EUTM Mali) καθώς και με τις προσπάθειες στην ενδοχώρα αλλά και στη θάλασσα με στόχο την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και άλλων μορφών οργανωμένου εγκλήματος στην περιοχή·
35. επικροτεί την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με το πρόγραμμα για τους κρίσιμους ναυτιλιακούς διαύλους στον κόλπο της Γουινέας (CRIMGO) που στοχεύει στη βελτίωση της ασφάλειας των υδάτων στον κόλπο της Γουινέας με την παροχή εκπαίδευσης στα στελέχη της ακτοφυλακής και τη δημιουργία δικτύου ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των αρχών επτά παράκτιων κρατών της δυτικής Αφρικής, το οποίο θα τύχει χρηματοδότησης από τον μηχανισμό σταθερότητας· ζητεί την ταχεία υλοποίηση του προγράμματος CRIMGO στα ανοικτά των ακτών της δυτικής Αφρικής· ζητεί επίσης την συγκρότηση ειδικών μηχανισμών συνεργασίας προκειμένου να συνδεθεί το εν λόγω χρηματοδοτούμενο από την Επιτροπή πρόγραμμα με τις αποστολές της ΚΠΑΑ (EUCAP Sahel Niger και EUTM Mali), οι δραστηριότητες των οποίων είναι άρρηκτα συνδεδεμένες με τα αίτια της αστάθειας στα ανοικτά του κόλπου της Γουινέας·
36. τονίζει ότι είναι ανάγκη να αυξηθεί η αποτελεσματικότητα των παρεμβάσεων της ΕΕ στον κόλπο της Γουινέας· προτείνει τη δημιουργία ειδικών συνεργειών προκειμένου να υπάρξει πρόσθετο όφελος από τη διασύνδεση των υφιστάμενων μηχανισμών και δομών της ΕΕ, όπως ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός για την Ασφάλεια στη Θάλασσα (EMSA)·
37. καλεί την Ύπατη Εκπρόσωπο/Αντιπρόεδρο της Επιτροπής να καταγράψει τις εγκαταστάσεις των κρατών μελών της ΕΕ και των εταιρών ΑΚΕ σε στρατηγικής σημασίας τοποθεσίες –όπως η αεροπορική βάση Lajes στις Αζόρες της Πορτογαλίας και τα νησιά του Πράσινου Ακρωτηρίου– που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την ανάπτυξη ειδικών ναυτικών και αεροπορικών επιχειρήσεων για την καταπολέμηση της διασποράς όπλων, της τρομοκρατίας, της πειρατείας και του οργανωμένου εγκλήματος στον κόλπο της Γουινέας και τον ευρύτερο νότιο Ατλαντικό ωκεανό, και δη στο πλαίσιο τριμερούς εταιρικής σχέσης που θα περιλαμβάνει διατλαντική συνεργασία με τις ΗΠΑ, τον Καναδά, τη Βραζιλία και άλλες χώρες της Λατινικής Αμερικής, καθώς και

συνεργασία μεταξύ της ΕΕ και της Αφρικανικής Ένωσης·

Κόλπος του Άντεν και Δυτικός Ινδικός Ωκεανός

38. επισημαίνει ότι, λόγω της πειρατείας, ο κόλπος του Άντεν αποτελεί σήμερα μια από τις πλέον επικίνδυνες θαλάσσιες περιοχές στον κόσμο· υπενθυμίζει ότι η πειρατεία αποτελεί ειδική μορφή οργανωμένου εγκλήματος που χρήζει ειδικής, ολοκληρωμένης και ολιστικής προσέγγισης, η οποία θα αντιμετωπίζει την αιτιώδη σχέση μεταξύ πειρατείας και κοινωνικών, πολιτικών και οικονομικών συνθηκών, όπως φαίνεται στην περίπτωση του Κέρατος της Αφρικής και της Σομαλίας· διαπιστώνει ότι ο εντοπισμός των χρηματικών ροών από την καταβολή λύτρων, η εξάρθρωση εγκληματικών δικτύων και η δίωξη των δραστών αποτελούν επίσης ενέργειες ζωτικής σημασίας στο πλαίσιο της καταπολέμησης της πειρατείας, οι οποίες μπορούν να στεφθούν με επιτυχία μόνο μέσω της αξιοποίησης των πλεονεκτημάτων της συνεργασίας μεταξύ των αρχών των κρατών μελών, της Ευρώπης και της Ιντερπόλ· διαπιστώνει ότι εν προκειμένω υπάρχει ένας συγκεκριμένος δεσμός μεταξύ της εξωτερικής πολιτικής ασφάλειας και της εσωτερικής επιβολής του δικαίου·
39. επικροτεί τη δημιουργία της μη στρατιωτικής αποστολής EUCAP Nestor της ΚΠΑΑ που έχει σχεδιασθεί με σκοπό την ενίσχυση των ναυτικών ικανοτήτων στο Κέρα της Αφρικής και στον δυτικό Ινδικό ωκεανό, και που έχει ως στόχο να συμβάλλει με περισσότερο βιώσιμο τρόπο και σε τοπικό επίπεδο στην επίτευξη των στόχων της επιχείρησης EUNAVFOR Atalanta·
40. επισημαίνει την πρόσφατη επιτυχία της επιχείρησης EUNAVFOR Atalanta, η οποία πρέπει να συνεχίσει να παράγει αποτελέσματα, σε σχέση με τη μείωση του αριθμού των επιθέσεων πειρατών στον δυτικό Ινδικό ωκεανό και την ενίσχυση της αξιοπιστίας της ΚΠΑΑ· διαπιστώνει ότι η επιχείρηση Atalanta αποτελεί την πρώτη ναυτική αποστολή της ΚΠΑΑ στην ιστορία της και ότι αυτή θα πρέπει να αποτελέσει τη βάση για την περαιτέρω ανάπτυξη και υλοποίηση της θαλάσσιας διάστασης της ΚΠΑΑ, ενώ θα πρέπει να καταγράφονται οι επιτυχίες, οι αδυναμίες της και των διδάγματα που έχουν αντληθεί από αυτήν· επικροτεί τον θετικό ρόλο που επιτέλεσε η EUNAVFOR Atalanta στο πλαίσιο του μηχανισμού SHADE (Shared Awareness and De-confliction - Κοινή πληροφόρηση και αποκλιμάκωση των συγκρούσεων) για την προώθηση του συντονισμού μεταξύ των πολυεθνικών, των εθνικών και των περιφερειακών ναυτικών δυνάμεων που επιχειρούν στην περιοχή, και κυρίως με την επιχείρηση Ocean Shield του ΝΑΤΟ· επιδοκιμάζει επίσης την αγαστή συνεργασία μεταξύ οργανισμών της ΕΕ (όπως το Δορυφορικό Κέντρο της ΕΕ Sat Cen και ο EMSA), και άλλων παραγόντων, ιδίως στο πεδίο της ερμηνείας των δορυφορικών εικόνων σκαφών, ακόμα και όταν αυτού του είδους η συνεργασία δεν βασίζεται σε επίσημες ρυθμίσεις· καλεί την ΕΕ να επισημοποιήσει τη διασύνδεση των υφιστάμενων μέσων και οργάνων της ΕΕ, όπως αναπτύχθηκε μεταξύ της επιχείρησης Atalanta, του EMSA και του Δορυφορικού Κέντρου της ΕΕ, προκειμένου να αποφευχθεί η επικάλυψη καθηκόντων, πόρων και εμπειρογνωμοσύνης και να αξιοποιηθούν τα σαφή επιχειρησιακά οφέλη τέτοιου είδους συνεργειών·
41. τονίζει ότι η ιδέα της ολοκληρωμένης προσέγγισης, η οποία απορρέει εν προκειμένω από το στρατηγικό πλαίσιο για το Κέρα της Αφρικής, είναι εμφανής στον συνδυασμό των τριών αποστολών ΚΠΑΑ που βρίσκονται σε εξέλιξη στην περιοχή (EUNAVFOR Atalanta, EUTM Somalia και EUCAP Nestor) και στηρίζεται στην πολιτική δέσμευση

και τις αναπτυξιακές πολιτικές· επικροτεί την ενεργοποίηση του κέντρου επιχειρήσεων της ΕΕ που στοχεύει στη διευκόλυνση του συντονισμού και την ενίσχυση των συνεργειών μεταξύ των εν λόγω αποστολών και που αποτελεί σημαντικό βήμα για την ανάπτυξη της ΚΠΑΑ· επισημαίνει ότι το παραπάνω παράδειγμα συμπληρωματικότητας και συντονισμού θα πρέπει να αποτελέσει πρότυπο και για άλλες παρόμοιες δράσεις, στο πλαίσιο των οποίων αποστολές και επιχειρήσεις ΚΠΑΑ θα τίθενται σε εφαρμογή ως απάντηση σε ένα πολυεπίπεδο πρόβλημα· διαπιστώνει ότι ένα μόνιμο στρατιωτικό επιτελείο σχεδιασμού και υλοποίησης θα προωθούσε περαιτέρω την ένταξη ναυτικών δυνάμεων σε αποστολές και επιχειρήσεις της ΚΠΑΑ·

42. αναγνωρίζει τα μέτρα προστασίας επί των πλοίων που εφαρμόζουν οι ναυτιλιακές εταιρείες· υποστηρίζει τις πρόσφατες απαιτήσεις της ναυτικής βιομηχανίας για τη θέσπιση ρυθμίσεων σχετικά με τις ιδιωτικές εταιρείες ασφαλείας στη θάλασσα, και επαναλαμβάνει την έκκλησή του, πρώτον προς τον Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό να συνεργαστούν τα κράτη σημαίας και η ναυτική βιομηχανία για την κατάρτιση ενός κώδικα δεοντολογίας που θα οδηγήσει στην εφαρμογή σαφών, συνεκτικών και υποχρεωτικών διεθνών προτύπων όσον αφορά τη χρήση ιδιωτικού ένοπλου προσωπικού ασφαλείας επί των πλοίων, και, δεύτερον, προς τις ιδιωτικές εταιρείες ασφαλείας στη θάλασσα να δραστηριοποιούνται σε πλήρη συμμόρφωση με τα εν λόγω πρότυπα·

Αρκτική

43. τονίζει ότι το άνοιγμα των αρκτικών θαλάσσιων αρτηριών αποτελεί άμεση συνέπεια της κλιματικής αλλαγής και επισημαίνει ότι, κατά πρώτο και κύριο λόγο, η ΕΕ θα πρέπει να μεριμνήσει για την προστασία και τη διατήρηση της περιοχής και των ζωτικής σημασίας περιβαλλοντικών χαρακτηριστικών της, διασφαλίζοντας συγχρόνως ότι οι πόροι της Αρκτικής χρησιμοποιούνται κατά τρόπο βιώσιμο και με σεβασμό προς τους τοπικούς πληθυσμούς· υπογραμμίζει τη σημασία της γενικότερης σταθερότητας και ειρήνης στην περιοχή· τονίζει, ως εκ τούτου, την ανάγκη χάραξης μιας ενιαίας και συντονισμένης πολιτικής της ΕΕ για την περιοχή της Αρκτικής, στην οποία θα προσδιορίζονται με σαφήνεια οι προτεραιότητες, οι πιθανές προκλήσεις και η στρατηγική της ΕΕ· επισημαίνει ότι, παράλληλα με τα συμφέροντα της Δανίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας στην Αρκτική, η μελλοντική ένταξη της Ισλανδίας στην ΕΕ θα ενισχύσει το μετασχηματισμό της Ένωσης σε αρκτική παράκτια οντότητα, αναδεικνύοντας την ανάγκη για μια ακόμα περισσότερο συντονισμένη πολιτική για την Αρκτική σε επίπεδο ΕΕ· επικροτεί, στη συνάρτηση αυτή, την προαναφερθείσα κοινή ανακοίνωση με τίτλο «Ανάπτυξη μιας πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Αρκτική περιοχή: συντελεσθείσα πρόοδος από το 2008 και επόμενα βήματα» και επαναλαμβάνει την ανάγκη πολιτικού διαλόγου με όλους τους εταίρους στην περιοχή, συμπεριλαμβανομένης της Ρωσίας·
44. υπογραμμίζει τη σημασία που έχουν οι νέες αρτηρίες του εμπορίου μέσω των θαλάσσιων διόδων της Αρκτικής για την ΕΕ και τις οικονομίες των κρατών μελών της· υπογραμμίζει το γεγονός ότι η ΕΕ και τα κράτη μέλη της θα πρέπει να υπερασπίζονται ενεργά την ελευθερία των θαλασσών και το δικαίωμα της ελεύθερης διέλευσης των διεθνών πλωτών οδών· τονίζει ότι οι υφιστάμενες μακροχρόνιες εδαφικές διαφορές μεταξύ των κρατών της Αρκτικής πρέπει να επιλυθούν ειρηνικά και ζητεί μια μεγαλύτερη παρέμβαση της ΕΕ στην περιοχή καθώς και μια αξιολόγηση όσον αφορά τα μέσα και τις ικανότητες που απαιτούνται για την επίλυση των συγκρούσεων στην εν λόγω περιοχή· επισημαίνει, σε κάθε περίπτωση, την ανάγκη να αποφευχθεί μια στρατιωτικοποίηση της Αρκτικής· ζητεί

από την Επιτροπή να υποβάλει προτάσεις σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο η πολιτική για την Αρκτική θα μπορούσε να επωφεληθεί από το πρόγραμμα Galileo καθώς και σχετικά με τον τρόπο που το τελευταίο θα μπορούσε να αναπτυχθεί, ούτως ώστε να καταστεί ασφαλέστερη η ναυσιπλοΐα στα ύδατα της Αρκτικής, πράγμα που συνιστά συνεπώς μια ουσιαστική συμβολή ιδίως στην ασφάλεια και την προσβασιμότητα της διόδου Βορρά-Ανατολής·

Ειρηνικός Ωκεανός

45. υπογραμμίζει την παγκόσμια σημασία του Ειρηνικού Ωκεανού, και κυρίως της Θάλασσας της Νότιας Κίνας, από την οποία διέρχεται το ένα τρίτο της παγκόσμιας εμπορικής δραστηριότητας· εκφράζει φόβο για την κλιμακούμενη ένταση και απευθύνει επειγόντως έκκληση σε όλα τα εμπλεκόμενα μέρη να μην προβούν σε μονομερείς πολιτικές και στρατιωτικές δράσεις, να χαμηλώσουν τον τόνο των δηλώσεών τους και να διευθετήσουν τις αλληλοσυγκρουόμενες εδαφικές απαιτήσεις τους στη Θάλασσα της Νότιας Κίνας διά της οδού της διεθνούς διαιτησίας σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο και συγκεκριμένα την UNCLOS, και τούτο για να εξασφαλισθεί η σταθερότητα στην περιοχή και η ελευθερία και η ασφάλεια της ναυσιπλοΐας στη Θάλασσα της Νότιας Κίνας·
46. θεωρεί ότι ένα βήμα προς την κατεύθυνση μιας πιθανής ειρηνικής εκτόνωσης της έντασης στις Θάλασσες της Ανατολικής και της Νοτίου Κίνας είναι η διαπραγμάτευση και η κοινή εφαρμογή κωδικών δεοντολογίας για την ειρηνική εκμετάλλευση των εν λόγω θαλάσσιων περιοχών, συμπεριλαμβανομένης της δημιουργίας ασφαλών εμπορικών αρτηριών και ποσοτώσεων αλίευσης ή της κατανομής περιοχών για εκμετάλλευση των πόρων·
47. καλεί την Ύπατη Εκπρόσωπο/Αντιπρόεδρο της Επιτροπής να προσδιορίσει τους κινδύνους για την ειρήνη και την ασφάλεια σε περίπτωση κλιμάκωσης της έντασης και των ένοπλων συγκρούσεων στις Θάλασσες της Ανατολικής και της Νοτίου Κίνας·
48. επισημαίνει ότι ορισμένα κράτη— κυρίως η Αυστραλία— έχουν ήδη αναλάβει έντονη δράση σε πολιτικό επίπεδο στον Ειρηνικό και ότι η ΕΕ πρέπει να στηρίζεται στη διμερή και πολυμερή συνεργασία προκειμένου να διασφαλιστεί η ασφάλεια και η προστασία στην περιοχή·
49. τονίζει τη σημασία της διεύρυνσης της διώρυγας του Παναμά, η οποία αναμένεται να ολοκληρωθεί το 2014, λόγω τη μεταβολής της θαλάσσιας γεωστρατηγικής ισορροπίας που θα επιφέρει και των εξαιρετικών ευκαιριών που θα προσφέρει στην ΕΕ και τα κράτη μέλη της· προειδοποιεί ότι οι ναυτιλιακές και λιμενικές υποδομές των κρατών μελών πρέπει να προετοιμαστούν για να αντιμετωπίσουν την αναμενόμενη αύξηση των θαλάσσιων εμπορικών ροών και τους συνακόλουθους κινδύνους για την ασφάλεια και την προστασία που θα προέλθουν μεταξύ άλλων από την πρόσθετη περιβαλλοντική επιβάρυνση και την εγκληματική δραστηριότητα· υπογραμμίζει ότι η σύνδεση μεταξύ Ειρηνικού και Ατλαντικού ωκεανού θα μπορούσε να εξελιχθεί σε σημαντική εναλλακτική μεταφορική οδό από την Ασία προς την Ευρώπη και αντιστρόφως μέσω της Δύσης·

Υφιστάμενα εργαλεία και ανάπτυξη ικανοτήτων

50. πιστεύει ακράδαντα ότι η χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση θα πρέπει να θεωρηθεί ευκαιρία για την εφαρμογή της πρωτοβουλίας για τη "συνένωση και την κοινή

χρήση" των πόρων στον τομέα της ανάπτυξης ναυτικών ικανοτήτων, κατά τρόπο πραγματικά ευρωπαϊκό, ιδίως μέσω της αξιοποίησης του προγράμματος LeaderSHIP 2020 και της προώθησης της δικτύωσης μεταξύ των φορέων στους κλάδους της ναυπήγησης και επισκευής πλοίων και στους συναφείς κλάδους, πράγμα που μπορεί να συμβάλει στη διατήρηση αξιόπιστων στρατιωτικών ικανοτήτων και που αποτελεί τον μοναδικό τρόπο να διασφαλιστεί ότι η Ευρώπη είναι σε θέση και μπορεί να ανταποκριθεί στις παγκόσμιες προκλήσεις που συναρτώνται με τα ύδατα και τις ναυτικές ικανότητές της·

51. εκφράζει, ωστόσο, τη λύπη του για το γεγονός ότι τα κράτη μέλη της ΕΕ έχουν προβεί σε σοβαρές περικοπές στους εθνικούς αμυντικούς προϋπολογισμούς τους εξαιτίας της χρηματοπιστωτικής κρίσης και της οικονομικής ύφεσης και ότι οι εν λόγω περικοπές, για τις οποίες δεν υπάρχει κατά κύριο λόγο συντονισμός σε επίπεδο ΕΕ και οι οποίες δεν λαμβάνουν υπόψη την Ευρωπαϊκή Στρατηγική Ασφάλειας, μπορεί να έχουν σοβαρές συνέπειες για την ικανότητα και την ετοιμότητα της Ένωσης να αντιμετωπίσει τις θαλάσσιες και τις λοιπές προκλήσεις ασφάλειας και να εκπληρώσει τις διεθνείς υποχρεώσεις της, καθώς και να υπονομεύσουν τον ρόλο της ως εγγυητή της παγκόσμιας ασφάλειας·
52. τονίζει ότι η προτεραιότητα που έθεσε η ΕΕ για τη "συνένωση και την κοινή χρήση" των πόρων και η οποία αποσκοπεί στην επίτευξη μεγαλύτερου συντονισμού, ευφύστερων αμυντικών δαπανών και σημαντικότερων οικονομικών κλίμακας μεταξύ των κρατών μελών, δεν έχει ακόμη αποφέρει αποτελέσματα, μεταξύ άλλων στον τομέα των ικανοτήτων για τη θαλάσσια ασφάλεια·
53. επικροτεί το έργο του ΕΟΑ, ο οποίος έθεσε τη βάση για την επίτευξη της συνένωσης και της κοινής χρήσης των πόρων μέσω της εναρμόνισης των απαιτήσεων και των προγραμμάτων που αφορούν την εκπαίδευση και τη διοικητική μέριμνα στον ναυτιλιακό τομέα· επιδοκιμάζει τη μελέτη της ομάδας "Wise Pen" του 2012 σχετικά με τις ναυτικές απαιτήσεις και ικανότητες· καλεί μετ' επιτάσεως τα κράτη μέλη, δεδομένων των αρμοδιοτήτων και της εμπειρογνωμοσύνης του ΕΟΑ, να ζητούν συμβουλές και τεχνική βοήθεια από τον εν λόγω οργανισμό, οσάκις καλούνται να προβούν σε περικοπές στους αμυντικούς προϋπολογισμούς τους, ώστε να μη τίθεται σε κίνδυνο η ανάπτυξη στρατηγικών ικανοτήτων στην ΕΕ, η οποία οφείλει να αντιμετωπίσει κατά τρόπο συντονισμένο τα κενά και τις ελλείψεις· προτρέπει τα κράτη μέλη να συνεργαστούν με τον ΕΟΑ για τον προσδιορισμό των αναγκών σε επίπεδο ικανοτήτων, ιδίως των στρατιωτικών και μη στρατιωτικών ικανοτήτων και τον ικανοτήτων διττής χρήσης στον τομέα της ναυτιλίας· καλεί μετ' επιτάσεως την Ύπατη Εκπρόσωπο/Αντιπρόεδρο της Επιτροπής να προσδιορίσει, με τη συνδρομή του ΕΟΑ και της ΓΔ Αλιείας και Ναυτιλιακών Υποθέσεων, όλους τους ναυτικούς και θαλάσσιους πόρους που ανταποκρίνονται στις ναυτικές ικανότητες και υποχρεώσεις του 2012 και τους οποίους κινδυνεύουν να απολέσουν τα κράτη μέλη της ΕΕ λόγω των χρηματοοικονομικών και οικονομικών περιορισμών, καθώς και να εξετάσει τους τρόπους διατήρησης και αξιοποίησής τους στο πλαίσιο της Ολοκληρωμένης Θαλάσσιας Πολιτικής της ΕΕ και της μελλοντικής ευρωπαϊκής στρατηγικής θαλάσσιας ασφάλειας·
54. υπενθυμίζει ότι, υπό το φως των σημερινών σύνθετων προκλήσεων στον τομέα της ασφάλειας, είναι απαραίτητες για εφαρμογή της ΚΠΑΑ οι ικανότητες διττής χρήσης· τονίζει ότι οι τρέχουσες κρίσεις στο Σαχέλ και το Κέρας της Αφρικής αναδεικνύουν την ανάγκη για μια ολοκληρωμένη προσέγγιση, στο πλαίσιο της οποίας αξιοποιείται, αφενός,

το πλήρες φάσμα των στρατιωτικών και μη ικανοτήτων και, αφετέρου, ο εξοπλισμός και οι ικανότητες διττής χρήσης, συμπεριλαμβανομένων των ευρωπαϊκών ναυτικών ικανοτήτων και των ικανοτήτων ναυπήγησης εμπορικών και πολεμικών πλοίων, με στόχο τη διασφάλιση της ασφάλειας και της ανθεκτικότητάς τους· καλεί τα κράτη μέλη να συνεργαστούν με τα αρμόδια όργανα και οργανισμούς της ΕΕ, ιδίως με την Επιτροπή, τον ΕΟΑ και την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Διαστήματος (ESA), στην εξεύρεση χρηματοδότησης της ΕΕ για την ανάπτυξη ικανοτήτων διττής χρήσης, η οποία αποτελεί έναν τρόπο για να καλυφθούν σε εθνικό, περιφερειακό και ενωσιακό επίπεδο τα κενά στον τομέα των ικανοτήτων· υπενθυμίζει τις δυνατότητες διττής χρήσης του προγράμματος Galileo και την αξία τους για την υλοποίηση και την αποτελεσματικότητα των επιχειρήσεων της ΚΠΑΑ, ιδίως στον τομέα της θάλασσας· τονίζει, ωστόσο, ότι πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στην αύξηση της διαφάνειας, της αποδοτικότητας και των πολυμερών προσεγγίσεων στον τομέα της ανάπτυξης ικανοτήτων·

55. υπενθυμίζει την ανάγκη να παγιωθεί μια τεχνολογική βάση στον τομέα της άμυνας, η οποία θα δημιουργηθεί και θα χρηματοδοτείται από την ΕΕ, συμπεριλαμβανομένων των ικανοτήτων στον τομέα της κατασκευής πλοίων και της παραγωγής ναυτιλιακού εξοπλισμού· υπενθυμίζει, υπό το πρίσμα της τρέχουσας οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης, ότι η δημιουργία και η στήριξη ικανών και βιώσιμων ευρωπαϊκών αμυντικών βιομηχανιών συνεπάγεται τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης και την ανάπτυξη· ζητεί τη διεξαγωγή διαλόγου με ποιοτικά χαρακτηριστικά με τους φορείς των επιχειρήσεων καθώς η ανάπτυξη ναυτικών ικανοτήτων απαιτεί μακροπρόθεσμο εγχείρημα· τονίζει την ανάγκη να προβούν τα κράτη μέλη της ΕΕ και οι επιχειρήσεις στον εξορθολογισμό και την εναρμόνιση των προτύπων, ώστε να διασφαλιστεί η λειτουργική συμβατότητα της Ευρώπης στον τομέα των θαλάσσιων και ναυτικών ικανοτήτων, συμπεριλαμβανομένων των συστημάτων επικοινωνίας και της τεχνολογίας·
56. θεωρεί ότι το δίκτυο θαλάσσιας επιτήρησης του ΕΟΑ (MARSUR) αποτελεί μια καινοτομία στον εν λόγω τομέα, η οποία αποφέρει προστιθέμενη αξία στην ανάπτυξη της θαλάσσιας διάστασης της ΚΠΑΑ· ζητεί μετ' επιτάσεως τη διαμόρφωση κατάλληλων πεδίων συνεργασίας μεταξύ του MARSUR και άλλων προγραμμάτων της ΕΕ που αποσκοπούν στην ανάπτυξη προγραμμάτων θαλάσσιας επιτήρησης, όπως τα προγράμματα για θαλάσσιες υπηρεσίες και υπηρεσίες ασφαλείας στο πλαίσιο του Copernicus – Ευρωπαϊκό πρόγραμμα παρακολούθησης της γης (πρώην GMES – Παγκόσμια Παρακολούθηση του Περιβάλλοντος και της Ασφάλειας) ή το έργο του EMSA στον τομέα της θαλάσσιας επιτήρησης·
57. πιστεύει ότι το έργο που έχει επιτελεστεί από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό για την Ασφάλεια στη Θάλασσα (EMSA), την ESA και το πρόγραμμα Copernicus μπορούν να χρησιμεύσουν για την περαιτέρω υλοποίηση της θαλάσσιας διάστασης της ΚΠΑΑ και ότι θα πρέπει να αξιοποιηθεί επισήμως για τον σκοπό αυτόν· επισημαίνει ότι, λόγω της εμπειρογνομοσύνης τους, οι παραπάνω οργανισμοί είναι οι πλέον κατάλληλοι για την παροχή υπηρεσιών και υποστήριξης στις εν εξελίξει αποστολές της ΚΠΑΑ στον τομέα της παρακολούθησης και των περιπολιών ή της συλλογής, της επεξεργασίας και της διάδοσης των δορυφορικών πληροφοριών, βάσει της συνεργασίας που έχει αναπτυχθεί, αν και ανεπίσημα, μεταξύ του EMSA και της επιχείρησης EUNAVFOR Atalanta·
58. ζητεί τη δημιουργία μιας πραγματικής ευρωπαϊκής ακτοφυλακής, με βάση την εμπειρία που έχει ήδη αποκτηθεί από υπηρεσίες όπως ο Frontex και το Ευρωπαϊκό Δίκτυο

Περιπολίας, στις οποίες προσφέρουν ικανότητες ειδικά κυβερνητικά όργανα και οντότητες, και η οποία θα ενεργεί σύμφωνα με τη νομολογία που απορρέει από τη συνεργασία στον τομέα της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων, με στόχο την προστασία των συνόρων της ΕΕ, των ευρωπαϊών πολιτών καθώς επίσης και της ζωής των ανθρώπων που κινδυνεύουν στα παράκτια ύδατα της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

59. επικροτεί το έργο που επιτελέστηκε στο πλαίσιο της ανάπτυξης ενός κοινού περιβάλλοντος ανταλλαγής πληροφοριών (CISE) με σκοπό την επίτευξη μιας αποτελεσματικής ικανότητας θαλάσσιας επιτήρησης σε ευρωπαϊκό επίπεδο· ως εκ τούτου, καλεί την ΕΕ να συμβάλει ουσιαστικά στην περαιτέρω ανάπτυξη του πλαισίου του CISE, με βάση την αποκτηθείσα εμπειρία από έργα όπως το MARSUNO, το BluemassMed και το EUROSUR, προκειμένου να προετοιμαστεί για τον εντοπισμό, την παρακολούθηση και την αντιμετώπιση των θαλάσσιων προκλήσεων στα ύδατα των κρατών μελών ή πλησίων της ΕΕ·
60. ζητεί μεγαλύτερο στρατηγικό συντονισμό μεταξύ ΕΕ και NATO στον τομέα της θαλάσσιας ασφάλειας, δεδομένου ότι τα κράτη μέλη των δύο αυτών οργανισμών διαθέτουν αντιστοίχως μία μόνο ναυτική δύναμη· θεωρεί ότι η μελλοντική στρατηγική θαλάσσιας ασφάλειας της ΕΕ θα πρέπει να είναι ανεξάρτητη από την αντίστοιχη στρατηγική του NATO, ή συμπληρωματική προς αυτή, προκειμένου να συμβάλλει στην αντιμετώπιση των περισσότερων κατά το δυνατόν από τις προαναφερθείσες προκλήσεις και, παράλληλα, να διασφαλίσει τη βέλτιστη χρήση των περιορισμένων θαλάσσιων πόρων· επικροτεί τα θετικά αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν από την κοινή εγκατάσταση των επιχειρησιακών στρατηγείων των δύο οργανισμών στο Northwood· πιστεύει ότι η ΕΕ θα πρέπει να επικεντρωθεί στο σαφές επιπρόσθετο όφελος που συνεπάγεται η ολοκληρωμένη προσέγγισή της όσον αφορά την αντιμετώπιση πολύπλευρων προκλήσεων, όπως καταδεικνύεται στην περίπτωση της διπλωματικής, οικονομικής και δικαστικής συνέχειας που δόθηκε στην αποτελεσματική δράση της επιχείρησης Atalanta κατά της πειρατείας· ζητεί να επέλθουν περαιτέρω βελτιώσεις στο σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ του NATO και της ΕΕ, καθώς επίσης και να αυξηθεί ο συντονισμός με άλλους διεθνείς παράγοντες·
61. εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι η σημερινή κατάσταση χαρακτηρίζεται από επαναλήψεις, αλληλεπικαλύψεις, σπατάλη πόρων και συγκρούσεις αρμοδιοτήτων μεταξύ των οργάνων και των οργανισμών της ΕΕ που ασχολούνται με τον τομέα της θαλάσσιας ασφάλειας· προτρέπει την ΕΕ να εξετάσει και άλλους τρόπους μείωσης του διοικητικού και οικονομικού φόρτου που απορρέει από την άσκοπη αλληλεπικάλυψη αρμοδιοτήτων, ειδικών γνώσεων, εξοπλισμού και πόρων μεταξύ αρκετών ευρωπαϊκών οργάνων και παραγόντων, παρέχοντας κατά τον τρόπο αυτόν στην Ύπατη Εκπρόσωπο/Αντιπρόεδρο της Επιτροπής τη δυνατότητα ενίσχυσης του συντονιστικού ρόλου της·
62. υπό την έννοια αυτή, ζητεί να ενσωματωθούν οι προσπάθειες συντονισμού και διασύνδεσης στην ενωσιακή στρατηγική θαλάσσιας ασφάλειας, στην οποία θα πρέπει να δοθούν σαφείς κατευθυντήριες γραμμές για τη συγκεκριμένη συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων Γενικών Διευθύνσεων της Επιτροπής, συμπεριλαμβανομένων των ΓΔ Αλιείας και Ναυτιλιακών Υποθέσεων, Εσωτερικών Υποθέσεων, Δικαιοσύνης, Επιχειρήσεων και Βιομηχανίας, Κινητικότητας και Μεταφορών, Φορολογίας και Τελωνειακής Ένωσης, Έρευνας και Καινοτομίας, Ανάπτυξης καθώς και της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης και της Υπηρεσίας Μέσων Εξωτερικής Πολιτικής· το ίδιο θα πρέπει να ισχύσει όσον αφορά το πλαίσιο συνεργασίας μεταξύ του EDA, του EMSA, του Δορυφορικού

Κέντρου της ΕΕ, της Ευρωπόλ, του Frontex, του στρατιωτικού προσωπικού της ΕΕ, της διεύθυνσης διαχείρισης κρίσεων και σχεδιασμού, του Κέντρου Ανάλυσης Πληροφοριών της ΕΕ και των συναφών αρχών των κρατών μελών·

63. επικροτεί τις δραστηριότητες των Αρχηγών των Ευρωπαϊκών Ναυτικών Δυνάμεων (CHENS) για την προαγωγή της συνεννόησης μεταξύ των ευρωπαϊκών ναυτικών δυνάμεων και για την εξέταση ζητημάτων αμοιβαίου ενδιαφέροντος· ζητεί τα αποτελέσματα των ετήσιων συνεδριάσεων των CHENS και των εξειδικευμένων ομάδων εργασίας να ενσωματωθούν στη στρατηγική θαλάσσιας ασφάλειας της ΕΕ και να εφαρμοσθούν σε επίπεδο ΚΠΑΑ, ώστε να ενισχυθεί η συνεργασία και να διασφαλιστεί μια ολοκληρωμένη και αποτελεσματική προσέγγιση·
64. ζητεί από το επόμενο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο για την Άμυνα που έχει προγραμματιστεί για τον Δεκέμβριο του 2013 να θεσπίσει μια στρατηγική θαλάσσιας ασφάλειας της ΕΕ, η οποία θα λαμβάνει υπόψη τις απόψεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που εκφράζονται στην παρούσα έκθεση· υπενθυμίζει στα κράτη μέλη ότι λόγω των συνθηκών που επικρατούν σήμερα στον κόσμο, και, κυρίως, των προκλήσεων και των κινδύνων που απορρέουν από αυτές, καθίσταται απαραίτητη η ανάληψη συνεπούς, συνεκτικής και αποφασιστικής δράσης για την προστασία των 500 εκατομμυρίων πολιτών της ΕΕ· υπενθυμίζει, επίσης, ότι για την αντιμετώπιση των προκλήσεων αυτών απαιτείται μια εξωτερική πολιτική της ΕΕ, η οποία θα πρέπει να στηρίζεται στην ανάγκη και την προώθηση της ειρήνης και της ασφάλειας σε ολόκληρο τον κόσμο·

ο

ο ο

65. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, στην Ύπατη Εκπρόσωπο της Ένωσης για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφαλείας και Αντιπρόεδρο της Επιτροπής, στο Συμβούλιο, στην Επιτροπή, στα κοινοβούλια των κρατών μελών, στον Γενικό Γραμματέα του ΝΑΤΟ και στον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του ΝΑΤΟ.